

BIELNIK (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne (tak w bielić i Cn).

sg A bielnik (1). ◇ L bielniku (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

Miejsce przeznaczone do bielienia płótna; solarium Cn (2) : plothna syedm albo ofm lokyeth vkradl na Byelnykv LibMal 1545/97v; potym [przędzę] zważyć niż dąć ná bielnik GostGosp 114.

Synonim: blech.

*Cf **BIELNICA***